

Idag är det många, inte bara här i Stockholm, utan i hela Europa som längtar och väntar på vem som skall ta hem spelet i Melodifestivalen. Tänk om vi kristna längtade och väntade lika intensivt efter den helige Andes ankomst och att han skulle ta hem spelet i vår värld. Hela Kyrkan befinner sig liksom i ett väntrum, i ett tillstånd av otålig, men ändå tålmodig längtan efter att den helige Ande skall komma och förnya jordens anlete. Speciellt denna tid mellan Kristi himmelfärd och Pingst, pingstnovenan, är en hoppets tid, då vi alla ropar ”Kom, helige Ande, och gör allting nytt!” Det är ständigt Andens uppgift att förnya oss inifrån, så att vi lever helt i strålgansen från den uppståndne Herren och samtidigt tar vår uppgift att förnya och helga världen på fullt allvar.

”Jag skall utgjuta min ande över allt kött... Var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst”, heter det hos profeten Joel (2:28, 32). Med glädje och förtröstan ser vi därför framåt, för vi vet att den helige Ande aldrig överger Guds folk utan ständigt driver oss framåt mot målet. Han hjälper oss att lämna syndens gamla människa bakom oss och gå vidare på frälsningens och helgelsens smala väg i Jesu efterföljd. På den vägen får vi sporra varandra att springa i kapp och vinna priset. Det är ungefär som med sångarna som nu tävlar om att vinna första priset. Den stora skillnaden är att ingen av oss behöver bli besegrad, för på helgelsens och barmhärtigheten smala väg kan vi alla bli vinnare och överösta med Guds nådegåvor. Gud vill ge sin segerkrans till var och en av oss, oberoende av prestation, det är bara nåd utöver nåd. Ändå måste vi sträcka oss mot målet och offra allt för att vinna segerkransen.

I Eurovisionens sångtävling möts deltagare från många olika länder i Europa, så detta evenemang kan också ses som en symbol för enhet och samförstånd över alla gränser. Men samtidigt tävlar man mot varandra. I den helige Andes gränslösa värld tävlar man inte mot varandra utan för varandra. När någon av oss har förvandlats av Andens nåd och vuxit i helighet är det en oändlig glädje för oss alla och bidrar till att vi alla kommer Gud närmare. I Andens värld är allt gemensamt. Hans nådegåvor kommer alla till del. När en av oss öppnar sig för det som Anden vill göra med honom, blir vi alla berörda. ”Är någon törstig, så kom till mig och drick. Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten” (Joh 7:37). Vi får alla törsta efter mer och mer av Andens levande vatten, och det räcker till för alla. Ju mer vi dricker av detta vatten, desto mer kan det också komma andra till del. Det är så Guds barmhärtighet fungerar.

Människan är skapad till Guds avbild. Därför har hon också en kapacitet som gränsar till de oändliga. Hon kan aldrig få nog av Gud. Ju mer vi öppnar oss för Gud och hans kärlek desto mer vill vi ha. Törsten efter det levande vattnet, som

den helige Ande ger oss del av kan aldrig släckas. Ända till vårt sista andetag kan vi bli mer och mer uppfyllda av Anden och hans gåvor. Vi kan alltid växa i Kristus-likhet och Kristus-efterföljelse. Vi får aldrig nöja oss med det vi har fått, det finns alltid mycket mer som Gud i sin stora generositet vill ge oss. Men vi får det aldrig bara för egen räkning utan för de andras skull. Gud vill göra stora ting med oss och genom oss för hela världens frälsning.

Den helige Ande är ständigt verksam både inom oss, i vårt inre, och runtomkring oss, i Kyrkan och i världen. Alltsedan skapelsens morgon svävar Anden över allt som finns till för att ge liv och förnya, för att sprida det som är sant och äkta, för att upplysa och rena. På pingstdagen blir han utgjuten över Kyrkan för att förena alla folk och raser till en gemenskap i Kristus. Genom Kyrkans sakrament blir Anden sedan ingjuten i oss för att inifrån förvandla och helga oss, göra oss lika Jesus och rena oss från allt som hindrar oss att följa i hans spår. Anden är både eld som bränner bort allt syndigt och som låter Guds barmhärtighet väckas till liv och tändas inom oss. Anden är både vatten som renar och vederkvicker. Anden är både en stormvind som driver bort allt ont och en sakta sunnanvind som väcker dygderna till liv. Inga bilder och begrepp räcker till för att uppenbara Andens fulla verklighet. Som Johannes av Korset säger är Anden också en tyst musik som ständigt ljuder inom oss och lockar oss allt djupare in i föreningen med Jesus Kristus och genom honom till Fadern. Ingen av Melodifestivalens sånger kan mäta sig med denna tysta musik som ständigt ljuder djupt inom oss och som vi bara kan ta emot och lyssna till i tro, hopp och kärlek.

Det är Andens stora uppgift att se till att Kyrkan alltid är i rörelse och sprider Jesu budskap till en värld som hungrar och törstar efter sanning och barmhärtighet, efter rättvisa och fred. Jag gläder mig över att så många är här i dag som på olika sätt har lyssnat till Andens kallelse. Ni representerar den rika verklighet som den helige Ande har väckt till liv för att världen skall få en aning om den skönhet och godhet som finns i Gud och som kan skynta fram också i vår mänskliga värld. Därför är det så viktigt att vi alla lär oss att lyssna till Andens späda röst, till hans tysta musik och sång och låter oss ledas av honom på Jesu väg. Varje kristen är föremål för den helige Andes ömhet och barmhärtighet. Det gäller bara att lära sig att vara lyhörd för Anden. Här kan vi alla behöva Jungfru Marias hjälp, för ingen har lyssnat så intensivt och hörsamt till Anden som hon som fick föda Guds enfödde Son till världen. I gemenskap med henne kan vi också lära oss att känna igen Andens stilla sång och musik som vittnar om Guds eviga härlighet redan här och nu. Ingen melodi, hur underbar den än må vara, kan tillnärmelsevis mäta sig med Andens finstämda melodi.